

Forslag til Lov om Forandring i Reglerne for Sagers Indstævning for Højesteret.

Ved Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen) er modtaget et Andragende fra 92 Beboere og forretningsdrivende i de Syd for Randers Fjord beliggende Kommuner om Udførelse af visse Foranstaltninger ved Strømmen Holdeplads, hvorved det vilde blive muligt at modtage og afsende Kreaturer og Vognladningsgods fra Holdepladsen.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Slebsager) er modtaget et Andragende fra Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening om, at den Statsbanernes Tjenestemænd tilstaaede Forhandlingsret overfor Administrationen maa blive tildelt deres Organisation i samme Udstrækning som Jernbaneforeningen og Dansk Jernbane-Forbund.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelte, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Udenfor Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at forelægge et i forrige Møde anmeldt Lovforslag.

Justitsministeren (Bülow): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Reglerne for Stævningers Forkyndelse m. m.* Under Finanslovforslagsbehandlingen i Efteraaret 1910 spurgte det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) mig, om der ikke kunde foretages den Ændring i Reglerne for Forkyndelse af Stævninger, at man benyttede Postvæsenet og ikke som nu altid var henvist til at benytte Stævningmænd. Ligeledes blev der ved de samvirkende Sogneraadforeningers Møde i Efteraaret 1910 afgivet en Resolution, der gik i samme Retning. Derefter tog Justitsministeriet Spørgsmaalet op til Overvejelse og lod Forespørgsler udgaa til forskellige af Retsbetjentene i Provinserne, til Overretterne og til Højesteret, og efter at Besvarelser heraf var indgaaede til Justitsministeriet, og da Hovedparten af dem gik i den Retning, at en saadan Forandring i Lovgivningen kunde nyde Fremme, har Justitsministeriet udarbejdet det foreliggende Lovforslag, der altsaa gaar ud paa at foretage visse Forandringer i Reglerne for Stævningers Forkyndelse.

Naar man paa dette Omraade skal foretage Forandringer, er det naturligt for det første at lade de nye Regler, som er givne i Loven om Rettens Pleje af 26. Marts 1909, Kap. 16, straks træde i Kraft samtidig med, at der kommer Forslag om nye Forbedringer. De Punkter, hvor Retsplejelovens Kap. 16 afviger fra de nu-gældende Regler, er for det første væsentlig det, at Retsplejeloven lægger mere Vægt, end man nu gør, paa, at Stævninger forkyndes for indstævnte personligt, for saa vidt det overhovedet er gørligt, og at til Gengæld enhver Forkyndelse, foretagen for indstævnte, hvor han end er antruffet, er gyldig, selv om han ikke i Forvejen er søgt paa sin Bopæl eller paa sit Kontor. Dernæst gives der i Retsplejelovens § 147, 3die Stykke, en Regel om, at naar der forgæves er forsøgt Forkyndelse for indstævnte, og han ikke er antruffet, kan man søge Politiets Hjælp for at udfinde hans Bopæl. Dette er ogsaa langt at foretrække fremfor det nuværende Forhold. Kan man nu ikke finde en Person, er man nødt til at gaa til offentlig Indkaldelse, men offentlig Indkaldelse bør kun bruges som det yderste Nødmiddel, idet det ikke er uset, at en offentlig Indkaldelse aldeles ikke kommer til dens Kundskab, der er indvarslet, og der saaledes kan gaa Dom over en Mand, uden at han overhovedet ved, at han er stævnet. Jeg har nylig set et saadant Tilfælde, hvor en Mand blev dømt i en Patentetssag paa Grundlag af en offentlig Indkaldelse, som han ikke havde nogen Anelse om. Han paastod, at han var ganske uskyldig og slet ikke kendte den paagældende Dame. Dernæst findes i Retsplejeloven Bestemmelser om, at Forkyndelse kan finde Sted igennem Postvæsenet i visse Tilfælde, saaledes naar man i Udlandet har forsøgt Forkyndelse paa den der foreskrevne Maade, og det er mislykkedes. Det kan da ske ved Brev til den paagældende. Endelig findes der ogsaa i Retsplejeloven en Bestemmelse om, at de Indkaldelser, der udgaar fra Retten selv, kan besørges gennem Postvæsenet. Der findes ogsaa Bestemmelser om, at Forkyndelse kan ske i Retten til Parten selv, og at alle Meddelelser, der gives mellem to Sagtørere, som hver for sig repræsenterer en Part i Sagen, ligeledes er gyldige, og at Stævningmænd ikke der behøves.

Af Retsplejelovens Regler foreslaas i det foreliggende Lovforslag een ændret, nemlig Bestemmelsen i § 144, sammen-